

ĐỌC SÁCH

ĐỌC LUẬN CHIẾN VĂN CHƯƠNG CỦA NGUYỄN VĂN LƯU

NGUYỄN VĂN THỨC

Tôi ngạc nhiên thú vị khi đọc *Luận chiến văn chương* (Quyển 2) của Nguyễn Văn Lưu (Nxb. Văn học, 2012). Bởi lẽ hiện nay có nhiều nhà nghiên cứu, phê bình văn học thường ngại va chạm khi đề cập đến một tác giả, tác phẩm văn học đương thời. Điều này có nhiều nguyên nhân. Hoặc thờ ơ vô cảm. Hoặc ngại có “văn chương tự cổ vô bằng cứ”, không dễ phân biệt chính-tà, chân-giả trong một lĩnh vực thâm thúy, tinh tế như văn chương! Thôi thì tốt hơn hết là chọn thái độ đứng ngoài, “mackeno”. Ấy vậy mà Nguyễn Văn Lưu lại không ngần ngại tuyên bố mở cuộc “Luận chiến văn chương”.

Với vốn sống dạn dày từng trải, những am hiểu thấu đáo về văn chương, giới văn chương; cái tâm và trách nhiệm của người cầm bút và một thủ pháp nghệ thuật giản dị, thẳng thừng, nói thẳng, nói thật, nói “có sách mách có chứng”, gọi đích danh sự việc, vấn đề cần tranh luận... Nguyễn Văn

Lưu đã có những trang viết sắc sảo, thuyết phục lòng người mà không cần dài dòng thuyết giảng. Điển hình là những bài: *Về hồi ký của Nguyễn Đăng Mạnh, Trạng Quỳnh-Xuân Sách và chân dung nhà văn, Một nền văn minh đã chết, Phùng Quán không ai điếu, Người nông dân của Nguyễn Minh Châu...*

Có thể khẳng định “*Luận chiến văn chương*” của Nguyễn Văn Lưu không ngoài mục đích gạn đục khơi trong, nêu vấn đề trao đổi, tranh luận, tạo không khí phê bình thông thoáng, dân chủ trong văn nghệ. Nguyễn Văn Lưu, do nhiệt hứng luận chiến, đã tạo nên được cái mà ta có thể gọi là “giọng Nguyễn Văn Lưu”, phong cách tranh luận Nguyễn Văn Lưu. Trong văn chương, cái *giọng* và cái *điều* là vô cùng quan trọng. Nó hấp dẫn lôi cuốn người đọc, làm cho người đọc thích thú, khác xa những trang văn nhạt nhẽo, bình lặng, có cũng được mà không có cũng chẳng sao. Có thể có người không thích cái giọng ấy, cái tính cách phê bình ấy, nhưng biết làm sao... hay dở tính trời! □

Nguyễn Văn Thức. Viện Phát triển Bền vững vùng Nam Bộ.

ĐÍNH CHÍNH

Trong bài “*Phán đoán tình thái trong logic học Aristotle*” của tác giả Nguyễn Gia Thợ, Tạp chí Khoa học Xã hội số 10(170)/2012 có xảy ra lỗi kỹ thuật do gửi thư điện tử, tất cả các ký hiệu “□” biểu thị tình thái tất yếu bị chuyển thành “┐”. Vì vậy những chỗ có ký hiệu “┐” xin hiểu là “□” (tất yếu). Trân trọng cảm ơn.